

Irkutsk 1 - Let a prvý deň v Irkutsku

Napísal Balek Robert

Piatok, 18 September 2009 16:00

O ceste do Irkutsku poviem len zopár vecí – ostatné si pozrite a prečítajte v popiskoch fotiek, ktoré pripájam k článku (galéria [IRKUTSK](#)). Takže – celú cestu som cítil poriadnu ochranu a pomoc Panny Márie. A musím povedať, že sa veľmi snažila pomôcť kde sa dalo – hoci som letel prvý krát, všetko šlo hladko po poriadku, nikto ma neokradol, neboli žiadne nepríjemné kontroly ani incidenty. Vo Viedni po chvíľkovom hľadaní našej leteckej spoločnosti, ktorá nebola Sibírska aerolinka ale NIKI laufen, som sa ocitol v pekne zariadenom stredne veľkom lietadle, kde neboli ani sliepky, ani barany, ani mi nohy netrčali z lietadla, ako sa kamaráti zo mňa smiali, keď som im povedal, že letím Sibírskou aerolinkou za 9 tisíc korún až do Irkutsku (normálne to stojí 30-40 tisíc korún).

Všetko bolo tip-top. Vzlietnutie som prežil úplne v pohode, keďže som už bol natrénovaný - od priateľov z Nitra som totiž dostal ako darček a prekvapenie pár týždňov pred odletom prelet v malom 4-miestnom lietadle nad Nitrou. Vtedy, v tom malom lietadielku, mi bolo dosť zle, keď sme zlietali dolu. Teraz - v lietadle do Moskvy - to bolo bez najmenšieho problému. Smerom k Moskve sme po pár minútkach letu prelietali nad Bratislavou. Bolo to trochu nostalgické - uvedomil som si, že už naozaj opúšťam rodnú zem. A tak sme leteli nad krásnym Slovenskom – jeho rôznofarebnými políčkami, lesmi, zákutiami, kopcami. Oblaky boli rôznotvárne – jednoducho pastva pre moje oči. A pastva aj pre tie baránky pod nami. Som rád, že som neprepásol tesný prelet jednej z množstva stíhačiek okolo nášho lietadla – veľmi zaujímavý ohurujúci pocit. Letušky boli zlaté, dali nám dostatočne sa najesť aj napiť, a tak mi v lietadle naozaj nič nechýbalo. Ach, Bože, ako sa len vieš postarať o svojich maličkých! Vďaka!

Nad Moskvou som čakal nejaké veľké množstvo domov, bytoviek ale akosi ich nebolo veľa, sem tam niečo. Asi to bolo preto, lebo sme leteli na okraj Moskvy (ževraj 40km od centra mesta) na letisko Domodedovo – veľmi pekné moderné nové letisko v Moskve. Hodinky som si po upozornení prekrútil o dve hodiny dopredu – prebehli sme totiž čas .

Irkutsk 1 - Let a prvý deň v Irkutsku

Napísal Balek Robert

Piatok, 18 September 2009 16:00

Na letisku pred pasovou kontrolou som poprosil o pomoc jednu moskovskú rodinku, keďže som vôbec nevedel kam mám ísť, kde si vybrať svoj kufor a potom ako sa premiestniť na druhú časť letiska, ktorá je odletová do vnútrozemia. Boli veľmi milí (a ževraj Moskovčania sú veľmi namyslení, nepríjemní ľudia) a aj keď nemuseli, odprevadili ma skoro až k priehradke, kde som si vybavil ďalší let z Moskvy do Irkutka. Mamka rodinky je sprievodkyňou po Moskve, tak mi dali vizitku, že kedykoľvek prídem do Moskvy, mám zavolať, ževraj ma veľmi radi posprevádzajú po celej Moskve. Hm, hovorím si, toľko ochoty, láskavosti, Pane Bože, čím som si to zaslúžil? Vďaka!

Tam som potom čakal asi tri hodiny na ostrovčeku uprostred obrovskej haly, kde ste si mohli bezplatne dobiť mobil – nájdete si svoju koncovku podľa typu mobilu (Nokia, Sony...) a čakáte. Ja som si pre zmenu dobil notebook... A po pár kontrolách som sa nalodil do zeleného tátoša, ktorý bol podstatne väčší ako ten pred tým z Viedne (tam boli 3 sedadlá na pravo a 3 naľavo – v Moskve bolo v lietadle o 3 sedadlá navyše – v strede (9 sedadiel v každom rade) – a asi 3krát bolo dlhšie). Ale aj napriek jeho veľkosti som jeho vzlet prežil úplne v pohode, žiadny problém – ako mi hovorili niektorí, ako mi bude zle a podobne. Nič z toho. Bohu vďaka!

Vonku bola celú cestu čistočíra tma – občas prerušená svetielkami miest a veľkomiest pod nami. Letušky sa o nás vzorne starali a dali nám znova dostatočne najesť, napiť. A žiadne umelé rýchlovarné konvice – pekné ruské kovové čajníky a „kávovníky“ – vyzerali ako lokaji na stredovekom zámku.

Po zdriemnutí okolo 2. hodiny v noci sa zrazu ozvala letuška, ževraj sa približujeme k Irkutsku a o chvíľu budeme v cieľi. To bol pre mňa šok – veď som mal prísť do Irkutsku o 7.45 ráno! Vonku ešte úplná tma. Nechápal som. O chvíľu sa rýchlo ukázalo slabé svetlo nad obzorom a rýchlejšie ako kedykoľvek predtým začalo svitať. Leteli sme oproti vychádzajúcemu slnku a matička zem pod nami nestíhala našej rýchlosti. Pomaly sme zlietali nižšie a nižšie a žiara slnka bola silnejšia a silnejšia. Bolo vidno krásne inverzie v dolinách – Bajkal sme ale nevideli, už iba tenký pás hmly nad Irkutskom. Všetko to trvalo len pár minút. Lietadlo zletelo tak ladne, že som to poriadne ani nezacítil. Všetci v lietadle nadšene tleskali a vykrikovali čosi čomu som nerozumel. Očividne boli spokojní. Potom som sa na to pýtal. Ževraj to nerobia často, len keď sa to pilotovi podarí. Takže znova a opäť, vďaka, Bože! Informácie pri zastavení lietadla boli: „Vitajte v Irkutsku, je 7:30 ráno, vonku je +3 stupne celzia.“ Pozrel som na hodinky – pol tretej v noci – znova sme prebehli čas, tentoraz o 5 hodín. Som dobrý! Všade chodím neskoro a tu? To je zmena! Takže u nás doma všetci hlboko spia, je pol hodinu po polnoci. Zaujímavé. Hm... Skoro všetko budem odteraz prežívať o 7 hodín skôr ako vy, dobré čo? To je pocit...

Irkutsk 1 - Let a prvý deň v Irkutsku

Napísal Balek Robert

Piatok, 18 September 2009 16:00

Pohľad na irkutské letisko mi pripadal ako zo starého filmu z bratislavského letiska spred 40 rokov. Schody do lietadla, autobusy z lietadla – všetko to malo nádych jednoduchosti zakonzervovanej už dlhé desaťročia. Zmenilo sa to trošku letiskovou halou, ktorá už bola v modernom štýle. Ževraj pred polrokom ju celú obnovili – že mám byť rád, lebo predtým tu bola taká zima ako vonku, nevedelo sa kde dať kufre, kadiaľ ísť a podobne. To som sa dozvedel od ďalšej rodinky, ktorú som oslovil, pretože pri vchode do letiskovej haly som medzi čakajúcimi na svojich blízkyh nenašiel nikoho, kto by sa aspoň trochu podobal na Vlodeka alebo nejakého verbistu, čakajúceho s listom papiera, na ktorom by bolo napísané: Robert Balek Slovensko. Nič také nikde nebolo. Chodil som po letisku v nádeji, že niekoho nájdem ale nič. A tak som sa spýtal jednej rodinky, ako by som sa dostal ku katolíckemu chrámu v centre Irkutsku. Na moje potešenie, vedeli, kde chrám je a ako sa k nemu dostať. Musel som však ešte „Chvíľku“ počkať na batožinu z lietadla. Čakali sme totiž dobrú hodinku, kým nám začali vydávať batožinu. Smiali sme sa s nimi, že kým v kufroch pohľadajú čosi, čo sa im zíde, bude to chvíľu trvať. Že minule aj im niečo v kufroch chýbalo... Úf, pomyslel som si na svoj kufor. Mimochodom nikde nikto nespomenul váhu môjho kufra ako problém, hoci som ho mal o 1 kg ťažší aj príručnú batožinu som nemal presne 7 kíl. A nakoniec som sa od mamky tej rodinky dozvedel, že to tých 7 kíl malo byť v rámci 20tich kíl. Nie navyše. Že mám poriadne šťastie, že som prešiel s 8-mi kilami navyše. Niekedy robia veľké problémy. Tak som znova musel s údivom poďakovať Panne Márii za poriadnu ochranu.

No sem tam som pomyslel, kde sú asi tí moji verbisti, ako sa budem trmácať mestom s kufrom a ruksakom... Modlil som sa ruženec a dôveroval, že Panna Mária si to nejakou už zariadi. Prešiel síce okolo mňa nejaký mladší muž divne sa na mňa pozerajúc, a neskôr sa naše pohľady znova stretli. Nejavil však žiadnu známku „hľadania strateného verbistu zo Slovenska“ a tak som tomu neprikladal dôležitosť. Až keď sme sa v rozhovore s rodinkou dostali až ku predstavovaniu a ja som povedal svoje meno, a pani sa rozhovorila o tom, ako pracuje v novej modernej vede, v Rusku veľmi teraz vychytenej – vremenologii (niečo ako časo-lógia – usporiadanie času, pomáhajú ľuďom organizovať si čas – dobré nie?) – až po pár minútach sa postavil ku mne ten dotýčny muž a spýtal sa neisto, či som ten Robert, ktorý mal prísť zo Slovenska. Že on sa volá Pavol, že je verbista a Vlodek (môj farár z Irkutsku) nemohol prísť, lebo je odcestovaný, že ho Vlodek poveril, aby ma vyzdvihol. Zobral som si teda svoj kufor, rozlúčil sa v rýchlosti s rodinkou a odcestovali sme k nášmu chrámu na menšom 13miestnom miniautobuse. Hneď po vylodení, sme sa naraňajkovali z toho, čo Pavol veľmi pohostinne pripravil ako raňajky a rozhodli sme sa ísť hneď do školy vybaviť všetky potrebné papiere.

V škole išlo všetko pekne hladko, ale k registrácii v Ruskej federácii som potreboval ešte fúru ďalších papierov, lekárskech prehliadok, potvrdení, zaplattení ich poistenia, hoci svoje som už na 90 dní mal a ďalších a ďalších vybavovačiek. Čo sme stihli urobiť vo štvrtok 17.9. hneď po prílete, to sme urobili. Odfotil som sa taký nevyspatý, unavený na 7 fotiek, ktoré budem potrebovať na rôzne dokumenty počas registrácie a poučený sestrou SSpS z Indie, že na ďalší deň hneď ráno treba v poliklinike obísť všetky možné vyšetrenia, sme odchádzali okolo 15-16. hodine poobede konečne domov. Tam som si nejakú hodinku pospal a zobudil sa na sv. omšu,

Irkutsk 1 - Let a prvý deň v Irkutsku

Napísal Balek Robert

Piatok, 18 September 2009 16:00

---

ktorá bola o 18.00 v našom chráme.

Na teraz je to všetko, neskôr sa ozvem, čo bolo ďalej, už je neskoro a treba ísť spať... Aby bolo dosť síl do ďalšieho dňa. Zajtra sa ozvem s ďalším pokračovaním o sv. omši s otcom biskupom, ktorá bola ďalším nádherným darčekom od Pána – ale o tom potom.